

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Åtgärdsplan för råvaror av avgörande betydelse

(2021/C 175/03)

Föredragande:	Isolde Ries (DE–PES) Första vice talman, Saarlands delstatsparlament
Referensdokument:	COM(2020) 474 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. ReK betonar att moderna samhällen och ekonomier inte kan fungera på lång sikt utan en tillförlitlig, tryggad, konkurrenskraftig och miljövänlig försörjning av råvaror. Råvaror av avgörande betydelse är sådana råvaror som har stor ekonomisk betydelse men för vilka det i dag inte finns någon tryggad eller varaktig inhemsk försörjning från råvarukällor i Europeiska unionen.
2. ReK anser att EU behöver en stark industriell bas, och denna är i hög grad beroende av en tillräcklig råvaruförsörjning och en effektiv användning och återvinning av dessa råvaror till följd av åtagandena i samband med omställningen till en koldioxidsnål ekonomi och den tilltagande digitaliseringen.
3. ReK påpekar att enligt en studie från kommissionen ⁽¹⁾ kommer, utifrån den information som för närvarande finns, behovet av råvaror av avgörande betydelse för strategisk teknik och strategiska sektorer att öka kraftigt fram till 2030 respektive 2050, och EU skulle till exempel behöva upp till 18 gånger mer litium och 5 gånger mer kobolt än i dag för elfordonsbatterier och energilagring år 2030, och nästan 60 gånger mer litium och 15 gånger mer kobolt än i dag år 2050.
4. Ur ett globalt perspektiv utvinns eller produceras mindre än 5 % av råvarorna av avgörande betydelse i EU, medan EU:s industri står för omkring 20 % av den globala förbrukningen av råvaror av avgörande betydelse. EU är särskilt beroende av import av råvaror av avgörande betydelse som spelar en nyckelroll för framtida teknik och som, såsom sällsynta metaller och ämnen, är viktiga för innovativa tekniska tillämpningar. De behövs således för produktion och värdeskapande på de områden där den europeiska ekonomin vill inta en viktig global ledarroll. Det gäller t.ex. råvaruanvändningen för omställningen till en tryggad, ren och ekonomiskt överkomlig energiförsörjning på grundval av förnybar energi såsom föreskrivs i den europeiska gröna given, vägen till en ren och mer cirkulär ekonomi men även råvarornas användning inom mobilitet och byggande på ett mer energi- och resurseffektivt sätt.
5. ReK konstaterar att hela råvarusektorn i EU står för omkring 350 000 arbetstillfällen och att mer än 30 miljoner arbetstillfällen i tillverkningsindustrin i senare led är beroende av tillförlitlig och icke-diskriminerande tillgång till råvaror.
6. Kommittén understryker att bland annat covid-19-krisen har visat att Europa är alltför beroende av leverantörer utanför EU när det gäller råvaror av avgörande betydelse och att försörjningsavbrott kan få en negativ inverkan på industriella värdekedjor och andra sektorer.

⁽¹⁾ Critical Raw Materials for Strategic Technologies and Sectors in the EU – A Foresight Study: <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/42881>.

Inverkan på industrin

7. ReK betonar att det alltför stora beroendet av länder utanför EU när det gäller råvaror av avgörande betydelse måste motverkas och motståndskraften hos kritiska leveranskedjor ökas för att sörja för en tillförlitlig försörjningstrygghet, energiomställning och digital omställning.

8. ReK påpekar att råvaror av avgörande betydelse framför allt behövs inom många europeiska nyckel- och framtidsindustrier, t.ex. fordonstillverkning, stålindustrin och luftfarten samt sektorerna för it, hälso- och sjukvård och förnybar energi. Innovativa produkter och ny teknik såsom elektromobilitet, digitalisering, industri 4.0 och energiomställningen håller på att förändra och öka behovet av råvaror. Efterfrågan på råvaror världen över kommer också att tillta på grund av befolkningstillväxten, industrialiseringen och den gradvisa utfasningen av fossila bränslen i transport- och energisektorerna.

9. ReK betonar att rättvis och icke-diskriminerande tillgång till råvaror, tryggad råvaruförsörjning och stabila och förutsägbara råvarupriser är avgörande för den europeiska industrins och de små och medelstora företagens utvecklingsmöjligheter och konkurrenskraft samt för innovationen och bevarandet av industriområden i EU.

10. Kommittén är övertygad om att det krävs en mer strategisk ansats för att säkerställa en hållbar försörjning av råvaror av avgörande betydelse och minska beroendet av tredje part eller av import av råvaror. Det innebär att man måste bygga upp diversifierade värdekedjor, minska råvaruberoendet, stärka den cirkulära ekonomin och främja innovation för att hitta alternativ. Dessutom måste man säkerställa lika konkurrensvillkor när det gäller miljö och socialt ansvar på den globala marknaden.

11. ReK välkomnar att kommissionen har lagt fram en åtgärdsplan för råvaror av avgörande betydelse samt den första strategiska framsynsrapporten, i vilken EU:s beroende av import av råvaror av avgörande betydelse bedöms vara en strategisk svaghet.

12. Vi stöder de mål som anges i åtgärdsplanen om att utveckla motståndskraftiga industriella värdekedjor i EU, minska beroendet av råvaror av avgörande betydelse genom cirkulär resursanvändning och hållbara produkter och innovation, stärka den inhemska råvaruansaffningen i EU, diversifiera anskaffningen från tredjeländer samt i överensstämmelse med WTO:s regler få bort störningar i den internationella handeln.

13. ReK understryker att regionerna i varierande grad är beroende av råvaror av avgörande betydelse och efterlyser därför en kartläggning av det regionala beroendet av råvaror av avgörande betydelse och därmed regionernas behov av att vidta åtgärder för att skapa hållbara och innovativa värdekedjor.

14. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheterna är en mycket viktig nivå för att nå acceptans för EU:s strategiska mål för råvaror och industriprojekt inom ramen för åtgärdsplanen.

15. ReK förespråkar, med avseende på en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet för EU:s taxonomikriterier till ekonomiska sektorer som ännu inte omfattas, att kriterierna för brytning, utvinning och bearbetning av råvaror ska baseras på en livscykelanalys (vagga till vagga) och socioekonomiska överväganden. Dessutom bör man vid bedömningen av ett företag skilja mellan investeringar i befintliga produktionsanläggningar och i nya anläggningar, för att undvika att ytterst få investeringar klassificeras som hållbara och att finansieringskostnaderna för den nödvändiga omställningen av ekonomin därmed ökar.

Tryggade industriella värdekedjor i EU

16. ReK uppmanar till att brister och svagheter i de befintliga råvaruförsörjningskedjorna åtgärdas genom ett mer strategiskt tillvägagångssätt. Lämplig lagerhållning är till exempel ändamålsenligt för att undvika oväntade avbrott i produktion och försörjning. Alternativa försörjningskällor behövs också i händelse av störningar, liksom närmare partnerskap mellan aktörer inom sektorn för råvaror av avgörande betydelse och förbrukarsektorer i senare led, i syfte att frigöra investeringar i strategisk utveckling.

17. ReK välkomnar att kommissionen i den aktuella förteckningen över råvaror av avgörande betydelse återigen bekräftar att kokskol är en av stålindustrins viktigaste råvaror. Kommittén påpekar att denna råvara kommer att förbli oundgänglig för stålindustrin så länge som tekniskt och ekonomiskt hållbara alternativ inte kan införas i stor skala. Vi uppmanar dessutom kommissionen att, i syfte att utveckla den vätgasbaserade metallurgin, undersöka möjligheterna att eventuellt inkludera sintrat järn (hot briquetted iron – HBI) och direktreducerat järn (DRI) i EU:s förteckning över råvaror av avgörande betydelse.

18. ReK förespråkar att industriallianser såsom den europeiska batterialliansen ska främjas, genom vilka omfattande offentliga och privata investeringar kan dras igång, vilket så långt det är möjligt ska leda till en omfattande täckning av det europeiska behovet av litium. ReK efterlyser dessutom stöd till framtidsorienterade allianser för basindustrierna.

19. ReK stöder särskilt den nya europeiska råvarualliansen, som syftar till att stärka EU:s motståndskraft i hela värdekedjan för sällsynta jordartsmetaller och magneter. Vi välkomnar att denna allians är öppen för alla berörda aktörer, inklusive regionerna, och att Europeiska regionkommittén bjöds in till dess lanseringsevenemang⁽²⁾.

20. ReK välkomnar Europeiska investeringsbankens tillkännagivande nyligen om att tillhandahålla ekonomiskt stöd till projekt för att trygga försörjningen av de råvaror av avgörande betydelse som behövs för koldioxidsnålare processer i EU.

21. Kommittén efterlyser garantier för att dessa projekt inte snedvrider konkurrensen, är resurseffektiva och hållbara och bidrar till EU:s strategiska motståndskraft.

Materialåtervinning och ersättning av råvaror

22. ReK konstaterar att Europas egna råvaror av avgörande betydelse inte utnyttjas i tillräcklig utsträckning och att medlemsstaternas bearbetnings-, återvinnings-, raffinerings- och sorteringskapacitet för närvarande är otillräcklig.

23. ReK betonar att lägre konsumtion, förebyggande av avfall och materialåtervinning måste utgöra centrala inslag i omställningen till en resurseffektiv ekonomi. Kommittén uppmanar till att konsumenterna ska upplysas på ett öppet och tillräckligt sätt om råvarusituationen i vårt överflöds- och slit-och-slängsamhälle samt om de rådande marknadsekonomiska villkoren för återvinningsindustrin. Konsumenterna har dock endast ett sekundärt ansvar för att bidra till produkter med hög återvinningsbarhet och till en lägre konsumtion. Det primära ansvaret åligger i första hand producenterna och krav ska därför åläggas dessa. För produkter tillverkade inom unionen ska kraven ställas till tillverkarna och motsvarande krav måste också ställas på produkter som importeras till unionens marknad.

24. ReK betonar vikten av tillämpad och praktisk FoU i samband med utvinning av råvaror och effektiv råvaruanvändning.

25. Vi efterfrågar på det hela taget ett stärkt och varaktigt stöd till forskning och utveckling på området råvaruutvinning och den cirkulära ekonomin, inbegripet metallurgin som en s.k. viktig möjliggörande faktor. När nya material utvecklas ska deras återvinningsbarhet i framtiden alltid ingå som ett krav för forskningsstöd.

26. ReK framhåller att man i samband med detta även bör eftersträva att genom en hållbar konstruktionsprincip (ekodesign) avsevärt förlänga livslängden för, och reparierbarheten hos, produkter som framställs av råvaror av avgörande betydelse och ersätta råvaror av avgörande betydelse med mer lättillgängliga material, särskilt när det gäller produkter vars livslängd begränsas av tekniska framsteg och planerat åldrande. Vi vill se ett krav på att CE-märkningen uppdateras med ambitiösa kriterier för återvinningsbarhet för produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse.

⁽²⁾ Europeiska råvarualliansens webbplats och anmälningsblankett: <https://erma.eu/about-us/join-erma/>

27. Kommittén påpekar att Horisont Europa, Europeiska regionala utvecklingsfonden och nationella FoU-program skulle kunna användas för dessa ändamål. Till exempel skulle en strategisk FoU-agenda för den europeiska cirkulära ekonomin kunna utarbetas inom ramen för detta (Cicerone Circular economy Platform for European priorities strategic agenda) och de europeiska GeoMontanregionerna skulle kunna förbättra sitt nätverksarbete genom Mireu-projektet (gruv- och metallurgiregioner) och ytterligare stärka och prioritera frågan om säkrad råvaruförsörjning.

28. Kommittén anser att konsumenterna fortlöpande bör informeras om bieffekterna av att ofta köpa och byta ut billiga hushållsartiklar av låg kvalitet. En gradvis återgång till en service- och reparationskultur skulle kunna skapa nya arbetstillfällen som inte kan utlokaliseras.

29. ReK konstaterar att det bakom beteckningen "avfall" i Europa ofta döljer sig värdefulla resurser och råvaror av avgörande betydelse. Vi hänvisar här till vårt nyligen antagna yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" ⁽³⁾.

30. Kommittén framhåller att återvunna material bör användas mycket mer för att minska användningen av primära råvaror och råvaror av avgörande betydelse. Vi uppmanar kommissionen att överväga konkurrenskraftiga kriterier enligt vilka nya produkter, där så är möjligt, bör ha en betydande andel återvunnet innehåll, och rekommenderar att dessa kriterier beaktas i strategin för viktiga produktvärdekedjor ⁽⁴⁾.

31. ReK anser att man bör undersöka möjligheten till återvinning av råvaror av avgörande betydelse ur avfall från tätbebyggelse med avseende på användbarhet och ekonomisk genomförbarhet och utöka denna i den mån det är tekniskt och ekonomiskt möjligt. Framför allt råvaror som behövs för förnybar energi eller innovativa tekniska tillämpningar, såsom sällsynta jordartsmetaller, gallium eller indium, återvinns inte alls eller endast i begränsad utsträckning, eftersom återvinningen hittills har varit förhållandevis betungande ur teknisk och ekonomisk synvinkel. Kommittén vill även framhålla vikten av att främja effektiv energiutvinning i kombination med tillvaratagande av metaller och salter ur avfall som inte kan återvinnas på annat sätt, till följd av föroreningar, materialtrötthet och komplexa material. Europeiska unionen, medlemsstaterna, regionerna med deras offentliga forskningsinstitut och företagen uppmanas därför att bedriva mer forskning på detta område och att göra det möjligt att nyttja resultaten för att undvika att värdefulla råvaror måste deponeras som avfall.

32. Kommittén konstaterar att betydande mängder avfall och skrot exporteras, trots att de potentiellt skulle kunna återvinnas till sekundära råvaror i EU. Vi anser därför att återvinningskapaciteten inom EU måste stärkas betydligt, särskilt mot bakgrund av de i vissa fall katastrofala miljöskador som orsakas av exporten av avfall och skrot till utvecklings- och tillväxtländer med otillräcklig återvinningskapacitet.

33. ReK påpekar att det för närvarande inte finns några statistiska uppgifter om hur mycket råvaror som deponeras i mineralavfall. Kommissionen uppmanas därför att, med hjälp från medlemsstaterna, regionerna och kommunerna, utvärdera och kartlägga mängden material som lagras.

34. Kommittén betonar att producenterna spelar en viktig roll i omställningen till en cirkulär ekonomi. Dessa måste utveckla innovativa produkter som möjliggör materialseparering så att de är miljövänliga och kräver minsta möjliga användning av fossila primära råvaror. Producenterna bör också se över befintliga affärsmodeller för att styra mot minskad resursförbrukning. ReK framhåller att också staten samtidigt har ett eget ansvar, t.ex. att skapa lämpliga ramvillkor och lämpliga rättsliga bestämmelser och erbjuda ekonomiska incitament.

Att stärka hållbar anskaffning och bearbetning av råvaror i EU

35. ReK understryker att EU i möjligaste mån på lång sikt också måste anskaffa råvaror från egna källor och utarbeta framåtblickande utvecklingsstrategier, inbegripet strategier för att bygga upp ny kapacitet för exploatering och bearbetning av råvaror av avgörande betydelse i EU och för att utveckla en hållbar finansieringsmodell för att ställa om befintlig gruvverksamhet till utvinning av råvaror av avgörande betydelse.

⁽³⁾ ReK:s yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" (EUT C 440, 18.12.2020, s. 107).

⁽⁴⁾ ReK:s yttrande "Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin" (EUT C 440, 18.12.2020, s. 107).

36. Kommittén betonar att ökad inhemsk utvinning av råvaror i EU måste ske inom ramen för beprövade och höga miljö- och arbetsskyddsnormer. Vi framhåller att exempel på bästa praxis i detta avseende redan beaktas inom ramen för EU-projekt, men att dessa på det hela taget ännu inte har lett till någon betydande ökning av investeringsprojekt för att öka utvinningen och bearbetningen av råvaror. För att ekonomin ska kunna förses med råvaror av avgörande betydelse från egna källor krävs det emellertid, förutom att tidigare och nuvarande gruvdrift säkras, att även nya gruvor öppnas.

37. Vi beklagar mot denna bakgrund att en betydligt större tillämpning av FoU-resultaten i företagens metoder för utvinning och bearbetning av råvaror fortfarande lyser med sin frånvaro och betonar att ny gruvdrift för högteknologiska råvaror i EU måste bygga på FoU-projekt om innovativ gruvdrift med låg påverkan. ReK välkomnar i detta sammanhang kommissionens avsikt att, inom ramen för Horisont Europa från och med 2021, ytterligare minska miljöpåverkan och uppmanar i samband med detta till att man särskilt uppmärksammar vattenförvaltning och återförvildning.

38. Kommittén understryker att utöver miljö- och arbetsskyddsnormer bör tillstånd för gruvetableringar även innehålla lösningar för hur förlorade miljö- och rekreationsvärden ska kompenseras så att gruvområden även fortsättningsvis under och efter avslutad täktverksamhet kan nyttjas för rekreation och andra för det lokala samhället lika viktiga ändamål.

39. ReK framhåller att regionerna har en grundläggande roll att spela på grund av sin sakkunskap på detta område. Vi framhåller att råvaror till batterier inte bara finns i flera kolregioner utan också i andra regioner i EU och att gruvavfall ofta är rikt på råvaror av avgörande betydelse. Kommittén anser därför att man bör undersöka möjligheten att utvinna råvaror i nedlagda eller nya gruvor och dagbrott med förekomster av råvaror av avgörande betydelse. Vi framhåller att man genom utvinning av dessa råvaror kan skapa nya arbetstillfällen i de före detta och i de nuvarande gruvregionerna.

40. Kommittén understryker att det finns betydande teknisk sakkunskap i de före detta och i de aktiva gruvregionerna i EU. Erfarenheter och kunskaper bör överföras till nya generationer av medarbetare, och yrkesutövarnas kompetens bör stärkas genom riktad utbildning och fortbildning.

41. ReK betonar att exploatering av råvaruförekomster och öppnande av nya gruvor och dagbrott kan minska EU:s beroende av tredjeländer men att den prospektering och utvinning som krävs för detta inom EU ofta konkurrerar med andra markanvändningsalternativ och därför omfattas av begränsningar till följd av den fysiska planeringen. Vi anser därför att konflikter om användningen i möjligaste mån bör lösas i samförstånd i syfte att säkra råvarutillgången.

42. Kommittén konstaterar att allmänhetens motstånd mot gruvprojekt ökar i många EU-länder och att industrins insatser för att förbättra sitt ekologiska fotavtryck ännu inte erkänns i tillräckligt stor utsträckning. Europeiska unionen, medlemsstaterna, regionerna och kommunerna uppmanas därför att på ett öppet och aktivt sätt informera om för- och nackdelarna med återöppnade och nya gruvor och dagbrott, att se till att alla berörda parter deltar och att på så sätt säkerställa acceptans och förståelse i det civila samhället.

43. ReK framhåller att det är förknippat med höga investeringskostnader och även driftskostnader att öppna nya och återöppna gamla gruvor och dagbrott, bland annat till följd av de höga miljö- och säkerhetsstandarder som gäller i EU, vilket är en ekonomisk nackdel för de europeiska gruvregionerna jämfört med andra delar av världen. Vi uppmanar därför EU och dess medlemsstater att undersöka om och i vilken utsträckning sådana projekt kan få ekonomiskt stöd i form av EU-medel eller enligt reglerna för statligt stöd.

44. Kommittén understryker att fonden för en rättvis omställning bör bidra till att mildra de socioekonomiska effekterna av omställningen till klimatneutralitet i kolintensiva och koldioxidintensiva regioner och till att diversifiera ekonomin i regionerna, också genom investeringar i den cirkulära ekonomin. InvestEU-fondens del för hållbar infrastruktur skulle också kunna stödja den regionala utvecklingen av råvaror av avgörande betydelse.

45. ReK anser att man måste utveckla och tillämpa tillräcklig sakkunskap inom EU för att kunna bearbeta eller förädla vissa råvaror av avgörande betydelse, såsom litium. Kommittén anser att EU, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna aktivt måste verka för att sådana färdigheter byggs upp och utvecklas.

46. Kommittén anser att det krävs en bättre samordning mellan relevanta aktörer inom prospektering, utvinning, distribution, bearbetning, återanvändning och återvinning. I detta sammanhang spelar de regionala och lokala myndigheterna en grundläggande roll.

47. ReK betonar att medlemsstaternas och de regionala och lokala myndigheternas råvarustrategier och råvaruplanering i hög grad kan bidra till att säkra inhemska råvaror.

48. Kommittén konstaterar att det krävs rättssäkra tillstånd för att genomföra ny, innovativ, accepterad, säker och miljövänlig gruvdrift för råvaror av avgörande betydelse i EU och uppmanar till att behöriga nationella, regionala och lokala myndigheter och organ ska inrättas, organiseras och utrustas i enlighet med den ökade betydelsen av deras ansvar och uppgift, så att transparenta, effektiva och samordnade administrativa förfaranden möjliggör utvinning av råvaror på EU:s territorium.

Regionalt samarbete

49. ReK betonar hur viktigt det är för en hållbar utvinning i EU att man stimulerar nationella och regionala råvarukluster som sammanför industri, gruvmyndigheter, geologiska tjänster, leverantörer i föregående och efterföljande led, tillverkare av utrustning, utvinnings- och förädlingsföretag, liksom transportindustrin och arbetsmarknadens parter, även med hjälp av nya gruvdriftsmetoder.

50. Kommittén understryker att de lokala, regionala, nationella och europeiska nivåerna måste samarbeta för att hantera konsekvenserna på fältet och tillgodose de nödvändiga investeringsbehoven.

51. ReK anser att sammankopplingen i nätverk av europeiska regioner med stort beroende av råvaror av avgörande betydelse bör stärkas i syfte att finna gemensamma lösningar och säkerställa regionernas aktiva roll i den europeiska råvarualliansen.

Anskaffning av råvaror från tredjeländer

52. Kommittén konstaterar att EU trots alla ansträngningar även i fortsättningen kommer att vara starkt beroende av import av råvaror av avgörande betydelse från tredjeländer. Vi påpekar att det i dag mellan många stater råder intensiv konkurrens om råvaror av avgörande betydelse.

53. ReK understryker att det i råvaruhandeln blir allt vanligare med handelsrestriktioner och konkurrenssnedvridningar. Vi uppmanar kommissionen att kontinuerligt övervaka export- och importrestriktionerna och ta upp dessa på regional, bilateral och multilateral nivå. Kommittén anser att åtgärder som snedvrider utrikeshandeln med råvaror, särskilt råvaror av avgörande betydelse, måste granskas fullt ut och att ytterligare rättsliga åtgärder vid behov bör vidtas inom ramen för Världshandelsorganisationens (WTO) regler.

54. Kommittén anser att en råvarupolitik med diplomatiska medel är av stor betydelse för EU, inte bara när det gäller industri- och energipolitik och internationell handel, utan också som en övergripande fråga som påverkar olika områden inom inrikes-, utrikes- och säkerhetspolitiken.

55. ReK konstaterar att det vore fördelaktigt för EU:s ekonomiska och finansiella motståndskraft om handeln med råvaror av avgörande betydelse skedde i europeisk valuta, eftersom detta skulle minska prisvolatiliteten och EU-importörernas och tredjelandsexportörernas beroende av finansmarknader i US-dollar. Vi uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att se till att handeln sker i europeisk valuta.

56. Kommittén anser att EU i större utsträckning måste ingå strategiska partnerskap med råvarurika tredjeländer. Vi välkomnar kommissionens strategi att innan pilotpartnerskapen inleds 2021 diskutera prioriteringar med medlemsstaterna och industrin, även i länderna i fråga, eftersom dessa har lokal sakkunskap och ett nätverk av medlemsstatsambassader.

57. ReK betonar att ett förstärkt samarbete med strategiska partner måste kopplas till en ansvarsfull anskaffning. En hög koncentration av utbudet i länder med låga sociala och miljömässiga standarder utgör inte bara en risk för försörjningstryggheten utan kan också förvärpa sociala och miljömässiga problem. Som ett första steg bör man därför sträva efter ett internationellt avtal på WTO-nivå som syftar till att säkerställa en hög grad av öppenhet och konsekvent spårbarhet i leverantörs- och handelskedjorna när det gäller de sociala och miljömässiga standarder som ska tillämpas vid utvinning av råvaror i tredjeländer. I anslutning till detta bör man så snart som möjligt inleda förhandlingar om en systematisk förbättring av dessa standarder, såsom redan är fallet i EU:s befintliga frihandelsavtal. Kommittén välkomnar förordningen om konfliktmineraler, som trädde i kraft den 1 januari 2021, och uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett genomtänkt förslag om tillbörlig aktsamhet i leveranskedjorna.

58. ReK understryker att det blir allt svårare att anskaffa råvaror för enskilda företag på starkt konsoliderade leveransmarknader och i konkurrens med marknader med en stark efterfrågan (framför allt Kina). Vi anser att man målinriktat måste stödja företagsallianser, såsom inköpsallianser.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
